

ولادت حضرت معصومه (سلام الله علیها)

آیت الله شیخ علی رضایی تهرانی

مشهد مقدس در جمع موسسه رهپویان امیری حسین علیه السلام

۱۴۳۷/۱۱/۰۱ هجری قمری

۱۳۹۵/۰۵/۱۴ هجری شمسی

«أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

«الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى النَّبِيِّ الْأَعْظَمِ وَنَتِيجَةَ الْعَالَمِ، هَادِي السَّبِيلِ وَمُنْجِي الْبَشَرِ سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا

حَبِيبِ إِلَهِ الْعَالَمِينَ، أَبِي الْقَاسِمِ الْمُصْطَفَى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ»

وَعَلَى آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْمَعْصُومِينَ الْمُكْرَمِينَ وَاللَّعْنُ الدَّائِرُ عَلَى أَعْدَائِهِمْ أَجْمَعِينَ مِنْ أَلَانِ إِلَى قِيَامِ يَوْمِ الدِّينِ.»

سالروز میلاد کریمه اهل بیت، حضرت فاطمه معصومه (سلام الله علیها) بر همه شما مبارک باشد. پدر حضرت معصومه (سلام الله علیها) موسی بن جعفر (علیه السلام) است. موسی بن جعفر (علیه السلام) بیست و یک پسر دارد، سی و هفت دختر در حالی که چهار، پنج سال هم زندان بودند، اگر زندان نبودند، پنجاه، شصت فرزند داشتند. در میان پسرها امام رضا (علیه السلام) درخشید و امام شد و در میان دخترها، خواهر تنی امام رضا (علیه السلام) {درخشید}. امام رضا (علیه السلام) یک خواهر تنی دارند که {از} مادرشان نجمه خاتون است، فاطمه معصومه (سلام الله علیها) درخشید. بیست و هشت سال در این دنیا زندگی کرده است و ازدواج هم نکرده است. چرا ازدواج نکرده است؟ اختلافی است، به نظر می رسد و از روایات این طور به دست می آید که گویا این قدر مقامش عالی بوده است که همسر مناسبی برای او پیدا نشده است.

من یک روز خدمت استاد حضرت آیت الله بهجت نشسته بودم، کسی هم چندان نبود، از ایشان سؤال کردم، پرسیدم: «آقا ما در قم چقدر امامزاده داریم؟»

فرمودند: «دقیق من نمی دانم ولی گفتند که ما در قم چهارصد امامزاده داریم.»

من به ایشان عرض کردم: «آقا امامزاده هایی که در قم هستند، حالا بگویم چهارصد نه صد، چه شده است که در میان این امامزاده ها یک نفر مانند حضرت معصومه (سلام الله علیها) این قدر درخشیده است؛ گنبد و بارگاه و زائر و صحن و سرا {دارد}؟»

سؤال من این بود که اصولاً امامزاده ها را چطور می توانیم از نظر مقام ارزش گذاری کنیم؟

ایشان مطالبی را فرمودند و من این مطالب را تکمیل کردم و امشب خدمتتان تقدیم می کنم.

سؤال این است: ما مثلاً در کشورمان ایران صدها امامزاده داریم، در پاکستان داریم، در هندوستان داریم، در افغانستان داریم، در خیلی از نقاط کره خاکی ما امامزاده داریم؛ مقام این امامزاده ها را چطور ارزش گذاری کنیم؟ از پنج راه ما می توانیم مقام یک امامزاده را ارزش گذاری کنیم، ببینیم مقامش چقدر بوده است.

۱. کرامات و معجزاتی که از دست آن امامزاده صادر شده باشد و در تاریخ برای ما نقل شده باشد.

۲. دوم که از همه مهم تر است، سخنان امامان در مورد او است که راجع به این امامزاده، ائمه (علیهم السلام)

چه گفتند، چه تعریفاتی کردند. مثلاً ما راجع به حضرت ابوالفضل (علیه السلام) تعریفاتی داریم، راجع به

حضرت زینب (سلام الله علیها) تعریفاتی داریم و همین طور...

۳. سوم فضیلت‌های اکتسابی، یک امامزاده‌ای مانند حضرت عبدالعظیم (علیه السلام) است، ایشان با چهار واسطه فرزند امام مجتبی (علیه السلام) است، یعنی ندیده امام مجتبی (علیه السلام) است؛ فرزند و نوه و نتیجه و نبیره نیست، ندیده است، چهار واسطه دارد ولی چون حضرت عبدالعظیم (علیه السلام) دانشمند است، باتقوا است، عالم است و ملاً است، لذا این قدر ارزش پیدا کرده است.

۴. چهارم مکاشفات و دریافت‌های اولیای الهی؛ عرفا و اولیا می‌روند این مرقد و آن مرقد، می‌بینند اینجا چقدر نورانی است، آنجا چقدر نورانی است، از این {راه} می‌توانند ارزش را کشف کنند.

۵. پنجم، از آثار قبور اینها که چقدر از کنار این قبرها شفا می‌گیرند، چقدر حاجت‌روا می‌شوند.

پس ما از پنج راه می‌توانیم شخصیت یک امامزاده را تعیین کنیم. ما در مورد حضرت معصومه (علیها السلام) همه اینها را داریم. من اینجا پنج روایت نوشتم که شاید نرسم همه آنها را بخوانم. این نکته را عرض کنم، وقتی موسی بن جعفر (علیه السلام) از دنیا رفتند، پنجاه و هفت فرزند ایشان داشتند، اینها بی‌سامان شدند، پدر از دست‌رفته است، چهار پنج سال آخر هم که در زندان بوده است. آن کسی که بار تربیتی فرزندان موسی بن جعفر (علیه السلام) را بر عهده گرفت، حضرت امام رضا (علیه السلام) بود. امام رضا به‌عنوان پسر مطرح موسی بن جعفر (علیه السلام) شروع به تربیت کردن بچه‌های موسی بن جعفر (علیه السلام) کرد. طبق تاریخی که ما در دست داریم بیش‌ترین تأثیرگذاری و تربیت برای فاطمه معصومه (سلام الله علیها) بوده است؛ یعنی امام رضا (علیه السلام) بیشترین اثر را روی فاطمه معصومه (علیها السلام) داشته است و این دو علت دارد، یکی این که اولاً خواهر تنی امام رضا (علیه السلام) بود، علاقه‌اش به امام رضا (علیه السلام) بیشتر بود و دیگر اینکه قابلیت داشت. استعداد این خانم آن قدر زیاد بود که تربیت موسی بن جعفر و امام رضا (علیها السلام) بر روی او خیلی اثر کرد.

کمالات حضرت فاطمه معصومه (علیها السلام) را خدمتتان عرض می‌کنم. اولاً این که در میان فرزندان موسی بن جعفر (علیه السلام) فاطمه نامیده شده است. ما که اسم می‌گذاریم همین‌طوری {و بدون دلیل} اسم می‌گذاریم، خدا به ما بچه می‌دهد، {نامش را} داریوش، سارا و دارا می‌گذاریم؛ اسم‌گذاری‌های ما حساب و کتاب ندارد؛ اما اهل بیت (علیهم السلام) که اسم می‌گذارند، روی حساب و کتاب اسم می‌گذارند. موسی بن جعفر (علیه السلام) چهار {فرزند با نام} فاطمه دارد:

۱. «فاطمه کبری»؛

۲. «فاطمه وسطی»؛

۳. «فاطمه صغری»؛

۴. «فاطمه آخری»، آخرین و کوچک‌ترین.

بزرگ‌ترینشان فاطمه معصومه است. نفس اینکه اسم او را بابا فاطمه گذاشته است، این یعنی یک ارتباطی بالاخره با بی‌بی دو عالم {حضرت زهرا (سلام الله علیها)} دارد.

دومین مطلب، امام رضا (علیه السلام) آمد و لقب این خانم را معصومه گذاشت. معصومه یعنی چه؟ پاک از هرگونه گناه و آلودگی و این مهم است. لقب "معصومه" شده است و این لقب را یک امام معصوم به این دختر داده است. اسم "فاطمه" و لقب "معصومه" شد.

تقریباً حدود ۴۰ سال قبل از ولادت این خانم، امام صادق (علیه السلام) فرمودند: «از فرزندم موسی دختری به نام فاطمه به دنیا می‌آید که این دختر قم می‌رود و در قم فوت می‌کند و آنجا دفن می‌شود.» آنوقت این {روایت} یک عبارتی دارد که این عبارت دستمایه این شده است که امام رضا (علیه السلام) در زیارت حضرت معصومه (سلام الله علیها) یک جمله گنجانده است. عبارت حضرت صادق (علیه السلام) این است، فرمود:

«وَتَدْخُلُ بِشَفَاعَتِهَا شَيْعَتِي الْجَنَّةَ بِأَجْمَعِهِمْ.»

با شفاعت این خانم همه شیعیان وارد بهشت می‌شوند؛ خیلی جمله عجیبی است، با شفاعت خانم حضرت معصومه (سلام الله علیها) همه شیعیان وارد بهشت می‌شوند.

گفته‌اند یک {نفر} اهل قم حضرت معصومه (سلام الله علیها) را در خواب دید، گفت: «آیا ما قمی‌ها مشمول شفاعت شما می‌شویم؟»

حضرت فرمود: «برای شفاعت اهل قم میرزای قمی کافی است.» میرزای قمی یکی از علمای اسلام است که در شیخان قم دفن است، ان شاء الله قم رفتید حتماً قبرستان شیخان بروید، قبرستان نورانی‌ای است، چند نفر از اصحاب ائمه (علیهم السلام) آنجا دفن هستند، زکریا بن آدم آنجا دفن است، کسی که از قم می‌خواست بیرون برود، امام معصوم برایش نامه نوشت: «بیرون نیا، تو چه زنده باشی، چه جنازه‌ات در قم باشد، مایه رفع بلا از اهل قم هستی»، «فَإِنَّكَ أَمَانٌ لِأَهْلِ قُمْ حَيًّا وَمَيِّتًا».

فرمود: «میرزای قمی شما را شفاعت می‌کند، من "فاطمه معصومه" همه شیعیان را شفاعت می‌کنم.»
چهل سال قبل از ولادتش، هنوز موسی بن جعفر (علیه السلام) ازدواج نکرده است، هنوز حضرت معصومه (سلام الله علیها) به دنیا نیامده است، امام صادق (علیه السلام) فرمود: «یک دختری می‌آید از فرزندان موسی بن جعفر که در قم دفن می‌شود».

و لذا است که وقتی فاطمه معصومه (علیها السلام) در قم دفن شد، بیت موسی بن جعفر (علیه السلام) جشن گرفتند، خوشحال شدند، پیش‌بینی شده بود، خبر پیچیده بود که یک دخترخانمی می‌خواهد به دنیا بیاید و در قم مدفون می‌شود و بعد همه شیعیان را شفاعت می‌کند. همین شده است که شما وقتی قم می‌روید، در زیارت‌نامه حضرت فاطمه معصومه (سلام الله علیها) این جمله اختصاصی را دارید، کسانی که بلد هستند، با من بخوانند:

«يَا فَاطِمَةَ اِسْفَعِي لِي فِي الْجَنَّةِ فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ شَأْنًا مِنْ الشَّيْءِ».

یعنی فاطمه خانم، معصومه خانم، من را شفاعت کن، من بهشتی شوم، چرا؟
چون تو پیش خدا مقام داری، تو پیش خدا خیلی مقام داری، پس من را شفاعت کن.
امام صادق (علیه السلام) فرمود:

«مَنْ زَارَهَا وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ».

زیارت بی‌بی دو عالم {حضرت معصومه (سلام الله علیها)} بهشت را بر انسان واجب می‌کند.

از این مرقد این قدر کرامت دیده شده است و در تاریخ ثبت شده است که من یادم است استاد حضرت آیت الله بهجت (رحمة الله علیه) نمازشان را در مسجد فاطمیه می‌خواندند، به حرم حضرت معصومه (علیها السلام) می‌آمدند، یک زیارت ایستاده می‌کردند، بعد در مسجد بالاسر می‌نشستند، یک ساعت، یک ساعت و نیم، سرشان پایین بود. من یادم است اولین باری که می‌خواستم کربلا بروم، قم رفته بودم، کاری داشتم، حرم رفتم، صبح زیارت حضرت معصومه (علیها السلام) رفتم، دیدم آقا نشسته است در مسجد کوچک. خدمتشان رفتم و سلام کردم. ایشان چشمانشان را بسته بودند. چشمانشان را باز کردند و گفتند علیکم السلام. دستشان را بوسیدم و عرض کردم دارم کربلا می‌روم، اگر امری دارید بفرمایید. فرمودند: «منزل بیابید، شما را کار دارم». ساعت نه صبح ما منزلشان رفتیم، ایشان یک پول بزرگی به من دادند، گفتند که در نجف و کربلا، این فقرا که می‌آیند، از این پول به آنها ببخش. ما هم همین کار را کردیم، کربلا و نجف رفتیم، از پولی که آیت الله بهجت داده بود به آنها دادم.
چه می‌خواستم بگویم؟

به ایشان گفتند: «شما یک ساعت، یک ساعت و نیم در حرم حضرت معصومه (علیها السلام) بنشینید، سرتان را پایین بیندازید، خسته نمی‌شوید؟!»

ما دو رکعت نماز می‌خوانیم، خسته می‌شویم!

مرحوم آقای بهجت فرمودند: «من وقتی در حرم حضرت معصومه (سلام الله علیها) می‌آیم، خودم را در بهشت می‌بینم؛ من را باید به زور از حرم بیرون بکشند، من بهشت را می‌بینم.»

اول یک سؤال کنم، بهشت چند درب دارد؟

هفت درب که برای جهنم است، بهشت هشت درب دارد. چرا جهنم هشت درب و بهشت هفت درب دارد؟
چون رحمت از عذاب خدا بیشتر است.

فرمود: «سه عدد از درب‌های بهشت از قم باز می‌شود». یکی از درب‌های بهشت از رکن یمانی است، رکن یمانی کجاست، چه کسی می‌داند کجای مکه است؟ در کعبه خانه خدا است.

کعبه چند رکن دارد؟ اسم‌هایش را بلد هستید؟

یکی از ارکان کعبه رکن یمانی است که این رکن یکی از درب‌های بهشت است. از درب‌های بهشت، فرمودند که

یکی هم در طوس است. طوس کجا است؟ مشهد.

«مَا بَيْنَ جَبَلِ طُوسٍ قِطْعَةً مِنَ الْجَنَّةِ»^۶، ما بین دو کوه طوس که این دو کوه هم مشخص هستند، من برای اینکه کوه شرقی را ببینم، آنجا رفتم، تقریباً کوه شرقی همان کوهی است که فردوسی هم در شاهنامه خیلی از آن الگو گرفته است، قیافه اش هم مانند اژدها است، به آن اژدرکوه می گویند. بین کوه های هزارمسجد و اژدرکوه، «مَا بَيْنَ جَبَلِ طُوسٍ قِطْعَةً مِنَ الْجَنَّةِ»، آنجا یکی از درب های بهشت است.

فرمود که سه عدد از درب های بهشت در قم است. محل مرقد و قبر حضرت فاطمه معصومه (سلام الله علیها) بهشت است و حضرت آقای بهجت (رحمة الله علیه) فرمودند: «من بهشت را اینجا می بینم و نمی توانم بیرون بیایم»^۷.

من خودم از حضرت آقای بهجت (رحمة الله علیه) شنیدم که فرمودند: «این برادر، یعنی امام رضا (علیه السلام) با آن خواهر یعنی حضرت معصومه (سلام الله علیها) این قدر با هم روحشان یکی است که مکرر شده است که فردی خدمت امام رضا (علیه السلام) رفته است، به او گفتند که برو قم و حاجتت را بگیر و کسی به قم خدمت حضرت معصومه (سلام الله علیها) رفته است، به او گفتند که مشهد برو و حاجتت را بگیر»، یعنی اتحاد این چنین است. گاهی به برادر متوسل شده است، از خواهر گرفته است، گاهی به خواهر متوسل شده است، از دست برادر گرفته است. خیلی در ارتباط با حضرت فاطمه معصومه (سلام الله علیها) سخن فراوان است، همین مقدار برای ما کافی است که برادرش قبل از انشای زیارت نامه به سعد (که راوی روایت است) فرمود:

«يَا سَعْدُ، مَنْ زَارَهَا عَارِفًا بِحَقِّهَا فَلَهُ الْجَنَّةُ»^۸.

هر کس قم برود و مرقد بی بی را زیارت کند، بهشت برایش واجب می شود؛

لذا در زیارتش هم می خوانید: «إِشْفَعِي لِي فِي الْجَنَّةِ»، شفاعت کن ما بهشت برویم؛

امیرالمؤمنین (علیه السلام) فرمود: «کسی به بهشت برسد فائز است.»؛ قرآن فرمود: «كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَ

إِنَّمَا تُوقَنُ أَجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ» فَمَنْ زُحِرَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ (وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ)^۹. کسی بتواند از دوزخ بگذرد و بهشتی شود، رستگار است.

سلمان داشت راه می رفت در کوچه، محاسن بلندی داشت، سلمان پیرمرد بود، یکی دوان دوان آمد و ریش سلمان را گرفت. (بعضی ها خل مشنگ هستند دیگر) سلمان گفت که چه کار می کنی؟! گفت: «ریش تو مزیت و ارزشش بیشتر است یا دم این سگ؟»

حضرت سلمان فرمود: «اگر این ریش از صراط گذشت و بهشت رفت، این ریش افضل است. اگر افتاد در آتش، این دم ارزشش بیشتر است.»

بستگی دارد که از صراط بگذرد یا از صراط نگذرد.

خدمت امام رضا (علیه السلام) آمده اید، من یکبار دیگر در جلسه ای دیگر عرض کردم از هشت معصوم که اولین آنها پیغمبر (صلی الله علیه و آله و سلم) و آخرین امام هادی (علیه السلام) است، چهل روایت در فضیلت زیارت امام رضا (علیه السلام) داریم، از این چهل روایت، سی اثر و خاصیت داریم، یکی این است که انسان زیارت امام رضا (علیه السلام) می آید، گناهانش آمرزیده می شود. زیارت امام رضا (علیه السلام) می آید روز قیامت از همه

مردمی که وارد صحرای محشر می شوند پیش خدا محبوب تر است؛ «أَكْرَمُ الْوُفُودِ إِلَى اللَّهِ»^{۱۰}، هر کس که زیارت امام رضا (علیه السلام) می آید، ما که چشم نداریم، آنها که چشم دارند، می گوید مثل این است که دارد خدا را در عرش زیارت می کند. ان شاء الله اگر سحر برای وداع رفتید، بگیرید {از امام رضا (علیه السلام)} دنیا، برزخ، قیامت، علم، عمل، سلامتی، همه زندگی تان را ان شاء الله با امام رضا (علیه السلام) پیوند بزنید و تمام کنید. خیلی ها در ارتباط با حضرت معصومه (سلام الله علیها) شعر گفتند، یکی از کسانی که درباره ایشان شعر گفته است و شاید شما ندانید، حضرت امام خمینی (رحمة الله علیه) است. چه کسی می دانست حضرت امام {خمینی (رحمة الله علیه)} راجع به حضرت معصومه (علیها السلام) شعر دارد؟!

شعرش سنگین است، من نمی دانم بخوانم چقدر شما بفهمید یا نفهمید. مربی های تان که حتماً می فهمند، اگر دقت کنید، من بعضی هایش را هم توضیح می دهم. ایشان آمده چه کار کرده است؟ آمده است مانند حضرت معصومه (سلام الله علیها) که اسمش فاطمه است، با حضرت فاطمه الزهراء (علیها السلام) قیاس کرده است که این دوتا

فاطمه چقدر اثر دارند. البته قصیده طولانی است، من بخشی از آن را می‌خوانم، هر جایش که نامفهوم بود، توضیح می‌دهم.

وای از لَیَّت، به تربت تو مُخَمَّر!	وای ابدیت، به طلعت تو مُقَرَّر!
آیت رحمت ز جلوه تو هویدا	رایت قدرت در آستین تو مُضَمَّر
جودت، همبسترا به فیض مقدّس	لطفت همبالشا به صدرِ مُصَدَّر
عِصْمَتِ تو تا کشید پرده به اجسام	عالم اجسام گردد عالم دیگر
جلوه تو، نور ایزدی را مَجَلّی	عِصْمَتِ تو، سرّ مُخْتَفی را مَظْهَر
گویم واجب تو را، نه آنّت رُتَبَت	خوانم ممکن تو را، ز مُمکن برتر
مُمكن اندر لباس واجب پیدا	واجبی اندر ردای امکان مَظْهَر
ممكن، اما چه ممکن، علّت امکان	واجب، اما شعاع خالقِ اکبر
ممكن، اما یگانه واسطه فیض	فیض به مهتر رسد، وزان پس کهنتر
ممكن، اما نمود هستی از وی	ممكن، اما ز مُمکناتِ فزونتر
وین نه عجب، زانکه نور اوست ز زهرا	نور وی از حیدر است و او ز پیمبر
نور خُدا در رسول اکرم پیدا	کرد تجلّی ز وی به حیدر صفدر
و ز وی، تابان شده به حضرت زهرا	اینک ظاهر ز دُخْتِ موسی جعفر
این است آن نور، کز مشیت «کُن» کرد	عالم، آنکو به عالم است مُنَوَّر
این است آن نور، کز تجلّی قدرت	داد به دوشیزگان هستی زیور
شیطانُ عالم شدی اگر که بدین نور	ناگفتی آدم است خاک و من آذر
آبروی مُمکناتِ جمله، از این نور	گر بُدّی، باطل آمدند سراسر
جلوه این، خود عَرَض نمود عَرَض را	ظَلّش بخشود جوهریّت جوهر
عیسی مریم به پیشگاهش دربان	موسی عمران به بارگاهش چاکر
آن یک چون دیده‌بان، فرا شده بر دار	وین یک چون قاپقان، معطّی بر در
یا که دو طفل اند در حریم جلالش	از پی تکمیل نفس آمده مُضَطَّر
آن یک، «انجیل» را نماید از حفظ	وین یک «تورات» را بخواند از بر
گر که نگفتی امام، هستم بر خلق	موسی جعفر، ولیّ حضرت داور

می‌گویند که اگر موسی بن جعفر (علیه‌السلام) نگفته بود من امام هستم.

گر که نگفتی امام، هستم بر خلق	موسی جعفر، ولیّ حضرت داور
فاش بگفتم که این رسول خدای است	معجزه‌اش می‌بود همانا دختر

اگر موسی بن جعفر (علیه السلام) نگفته بود که من امام هستم، مرحوم امام {خمينی (رحمة الله عليه)} می فرمود که این پیغمبر است، چون معجزه دارد، معجزه اش چیست؟ دخترش است، فاطمه معصومه است.

دختر جز فاطمه نیاید چون این صُلب پدر را و هم مَشیمه مادر

دختر چون این دو از مَشیمه قدرت نامد و ناید دگر هماره مقدر

چقدر قشنگ است. "آن یک" در بیت بعدی یعنی "حضرت زهرا" و "این یک" یعنی "حضرت فاطمه معصومه (علیهما السلام)". چند "آن یک" و "این یک" دارد؟ ببینیم چند نفر درست جواب می دهند.

آن یک امواج علم را شده مبدأ وین یک افواج حلم را شده مصدر

فاطمه الزهراء (سلام الله علیها) دریا و اقیانوس علم است، حضرت معصومه (سلام الله علیها) دریای حلم است.

آن یک موجود از خطابش مجلی وین یک معدوم از عقابش مُستر

آن یک بر فرق انبیا شده تارک وین یک اندر سر اولیا را مغفر

آن یک در عالم جلالت «کعبه» وین یک در مُلک کبریایی «مشعر»

چند تا آن یک و این یک شد؟ هشت عدد!
عنايت کنید ببینید معنی شعر را می فهمید؟

لَمْ یلِدْمْ بَسْتَه لَب وَگَرْنَه بگفتم دختِ خدایند این دو نور مُطهر

«لَمْ یلِدْ» یعنی چه؟

استاد در جواب به پاسخ یکی از حضار می فرماید

فرزند ندارد، بارک الله ایشان جایزه می خواهد. {شعر} ادمه دارد؛ "آن یک" و "این یک" را بشمارید.

آن یک کون و مکانش بسته به مَقْنَع وین یک ملک جهانش بسته به مَعْجَر

چادرِ آن یک، حجابِ عصمت ایزد مَعْجَرِ این یک، نقابِ عفت داور

آن یک بر ملک لایزالی تارک این یک بر عرش کبریایی افسر

تابشی از لطفِ آن، بهشتِ مُخَلَّد سایه‌ای از قهر این، جحیمِ مُقَرَّر

قطره‌ای از جودِ آن بحار سماوی رشحه‌ای از فیض این ذخایرِ آغیر

آن یک خاک مدینه کرده مزین صفحه قم را نموده این یک انور

خاک قم این کرده از شرافت جَنَّت آب مدینه نموده آن یک کوثر

تا الان چند عدد شد؟

حضار پاسخ‌های مختلفی می دهند

ادامه بدهیم مجدد می پرسم.

عرصه قم غیرت بهشت برین است بلکه بهشتش یَساولی است برابر

زیبد اگر خاک قم به عرش کند فخر شاید گر لوح را بیابد همسر

خاکی عجب خاک، آبروی خلایق ملجأ بر مسلم و پناه به کافر

این شعر را بینم یک کلمه اش را چه کسی می فهمد.

شاعر شیراز و آن ادیب سخنور

گر که شنیدندی این قصیده «هندی»

هندی یعنی چه؟

شاعر شیراز و آن ادیب سخنور

گر که شنیدندی این قصیده «هندی»

{حضار پاسخ های مختلفی می دهند}

تخلص مرحوم امام (رحمة الله علیه) اول هندی بود، چون پدر و جد ایشان از کشمیر به ایران آمدند و خمین ساکن شدند. ایشان تخلصشان ابتدا هندی بود، بعداً تخلصشان را تغییر دادند، هندی در اینجا تخلصشان است. حافظ می گوید "حافظ" سعدی می گوید "سعدی"، تخلصشان "هندی" است. بینم یک سؤال کنم تخلص مقام معظم رهبری در شعر چیست؟

"امین".
یک سؤال سخت تر: تخلص مقام معظم رهبری قبل از "امین" چه بوده است؟ قبل از "امین" ایشان "نسیم" تخلص می کردند، بعد به "امین" تبدیل شد.

شاعر شیراز و آن ادیب سخنور

گر که شنیدندی این قصیده «هندی»

شاعر شیراز چه کسی است؟ حافظ.

"آن یک" "و" "وین یک" در ابیات زیر { یعنی شاعر شیراز و سعدی.

ای به جلالت ز آفرینش برتر

آن یک طوطی صفت همی نسرودی

«ای که جهان از رخ تو گشته منور» ۱۱

وین یک قمری نمط هماره نگفتی

نثار روح مرحوم امام خمینی (رحمة الله علیه) صلواتی ختم کنید.

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ.»

چند { "آن یک" و "این یک" } شد؟

{ حضار پاسخ های مختلفی می دهند }

"آن یک" و "وین یک" آخر دیگر جزء حساب نیست، چون مربوط به حضرت فاطمه و حضرت معصومه (علیهما السلام) نیست. بین افراد اختلاف کردند ارقام و اعدادش را، به همه جایزه بدهید! درود و رضوان خدا بر کریمه اهل بیت، فاطمه معصومه (سلام الله علیها).

یک داستان از خودم بگویم، چه اشکالی دارد! این آقا عبدالهادی ما در قم مریض شد، مریضی خون گرفت، البته بچه بود. ما او را بیمارستان بردیم، معاینه کردند، گفتند که ما سه احتمال می دهیم، یا هپاتیت ب ۱۲ است، یا سرطان خون است، یک چیز دیگر هم می گفتند که من یادم نیست. بچگی هایش خوشگل بود البته، پسر و تودل برو بود، خوشگل تر هم بود و مثل الان هم کچل نکرده بود. ما خیلی دلمان شکست، دوان دوان خدمت حضرت معصومه (علیها السلام) رفتیم، گفتیم که ما اینجا میهمان هستیم، بالاخره یک کاری کنید. الحمد لله درست شد، معلوم شد که نه! بیماری، بیماری سختی نبوده است و شفا گرفت، ما این طور حس کردیم که از حضرت معصومه (سلام الله علیها) شفا گرفت.

چند دعا بکنم پس دست ها را بالا بیاورید.

خدایا دست ما را بگیر؛

پای ما را در صراط نلغزان؛

{در} دنیا زیارت امام رضا (علیه السلام) را روزی ما کردی، در شب اول قبر هنگام تطایر کُتَب در پل صراط امام

رضا (علیه السلام) را به فریاد ما برسان؛

خدایا مشهد روزی ما کردی، قم و نجف و کربلا و سامرا و کاظمین و مدینه و مکه را روزی ما بفرما؛

مریضان ما بخصوص مریض منظور شفای عاجل عنایت بفرما؛

به زنان ما عفت، به مردان ما غیرت عنایت بفرما؛

اسباب اشتغال و ازدواج جوانان ما را فراهم بفرما؛

از جوانان گفتیم، حالا نوجوانان مقداری سماق بکنند.

خدایا آنچه به خوبان زائران امام رضا (علیه السلام) دادی به ما عنایت بفرما؛
 سایه رهبر ما بر سر ما مستدام بدار؛
 خدایا ما را توفیق کار فرهنگی عنایت بفرما؛
 شهدا، شهدای مدافع حرم سر سفره کرمت میهمان بفرما؛
 خدایا عزیزانی که در این اردو زحمت کشیدند، خدمت کردند، مربی‌ها، مسئولین محترم که من اسم نمی‌برم، خدایا
 اجرشان را مضاعف قرار بده؛
 حاجات زائران علی بن موسی الرضا (علیه السلام) برآورده به خیر بفرما؛
 سفر مسافرین اسلام {را} بی خطر قرار بده؛
 خدایا گذشتگان، شهدا و رهبر راحل که سر سفره او نشستیم، الان شعرش را خواندیم، کسی شاید باورش نمی‌شد
 یک نفر مانند مرحوم امام {خمينی (رحمة الله عليه)}، این عارف، فیلسوف، ادیب، سیاست‌مدار، نویسنده، مدرس،
 استاد و همین‌طور روان شعر می‌گوید، این از اشعار قدیم ایشان است، اشعار جدیدشان خیلی روان‌تر {است}،
 خدایا روحش را با فاطمه معصومه (سلام الله علیها) محشور بفرما.
 این نکته را عرض کنم، گرچه شاید در ارتباط با ولادت و ارتحال و وفات حضرت معصومه (سلام الله علیها) تاریخ
 دقیق نداشته باشیم، اما یک روز به‌عنوان بزرگداشت ولادت و وفات برگزار کنند، هیچ مشکلی هم ندارد.
 آنچه خواستیم و نخواستیم، صلاح ما در آن است، برای ما مقدر بفرما.
 نثار روح حضرت معصومه و برادرشان امام رضا (علیهما السلام) تاج سر ما، سه صلوات محمدی ختم بفرمایید.

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ.»

فهرست منابع

۱. مجلسی، محمدباقر بن محمدتقی، مسترحمی، هدایت الله، غفاری، علی اکبر، بهبودی، محمدباقر، مصباح یزدی، محمد تقی، محمودی، محمدباقر، خراسان، محمدمهدی، و دیگران. ۱۴۰۳. بحار الأنوار. ۱۱۱ ج. بیروت - لبنان: دار إحياء التراث العربی. ج ۵۷، ص ۲۲۸.
۲. با اندکی تغییر: وَ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ لَزَكَرِيَّا بْنِ آدَمَ الْقَمِيَّ حِينَ قَالَ الشَّيْخُ عِنْدَهُ يَا سَيِّدِي إِنِّي أُرِيدُ الْخُرُوجَ عَنْ أَهْلِ بَيْتِي فَقَدْ كَثُرَتِ السُّفَهَاءُ فَقَالَ لَا تَفْعَلْ فَإِنَّ الْبَلَاءَ يُدْفَعُ بِكَ عَنْ أَهْلِ قَوْمٍ كَمَا يُدْفَعُ الْبَلَاءُ عَنْ أَهْلِ بَعْدَادَ بِأَبِي الْحَسَنِ الْكَاطِمِ عَلَيْهِ السَّلَامُ؛ مجلسی، محمدباقر بن محمدتقی، مسترحمی، هدایت الله، غفاری، علی اکبر، بهبودی، محمدباقر، مصباح یزدی، محمد تقی، محمودی، محمدباقر، خراسان، محمدمهدی، و دیگران. ۱۴۰۳. بحار الأنوار. ۱۱۱ ج. بیروت - لبنان: دار إحياء التراث العربی، جلد ۵۷، ص ۲۱۷.
۳. وَ رُوِيَ عَنْ عِدَّةٍ مِنْ أَهْلِ الرَّيِّ أَنَّهُمْ دَخَلُوا عَلَى أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ قَالُوا نَحْنُ مِنْ أَهْلِ الرَّيِّ فَقَالَ مَرْحَبًا بِأَخْوَانِنَا مِنْ أَهْلِ قَوْمٍ فَقَالُوا نَحْنُ مِنْ أَهْلِ الرَّيِّ فَأَعَادَ الْكَلَامَ قَالُوا ذَلِكَ مَرَارًا وَ أَجَابَهُمْ بِمِثْلِ مَا أَجَابَ بِهِ أَوْلًا فَقَالَ إِنَّ اللَّهَ حَرَمًا وَ هُوَ مَكَّةُ وَ إِنَّ لِلرَّسُولِ حَرَمًا وَ هُوَ الْمَدِينَةُ وَ إِنَّ لِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ حَرَمًا وَ هُوَ الْكُوفَةُ وَ إِنَّ لَنَا حَرَمًا وَ هُوَ بَلْدَةُ قَوْمٍ وَ سَتُدْفَنُ فِيهَا امْرَأَةٌ مِنْ أَوْلَادِي تُسَمَّى فَاطِمَةَ فَمَنْ زَارَهَا وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ قَالَ الرَّاوي وَ كَانَ هَذَا الْكَلَامُ مِنْهُ قَبْلَ أَنْ يُوَلَّدَ الْكَاطِمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ؛ مجلسی، محمدباقر بن محمدتقی، مسترحمی، هدایت الله، غفاری، علی اکبر، بهبودی، محمدباقر، مصباح یزدی، محمد تقی، محمودی، محمدباقر، خراسان، محمدمهدی، و دیگران. ۱۴۰۳. بحار الأنوار. ۱۱۱ ج. بیروت - لبنان: دار إحياء التراث العربی، ج ۵۷، صص ۲۱۶-۲۱۷.
۴. مجلسی، محمدباقر بن محمدتقی، مسترحمی، هدایت الله، غفاری، علی اکبر، بهبودی، محمدباقر، مصباح یزدی، محمد تقی، محمودی، محمدباقر، خراسان، محمدمهدی، و دیگران. ۱۴۰۳. بحار الأنوار. ۱۱۱ ج. بیروت - لبنان: دار إحياء التراث العربی، ج ۹۹، ص ۲۵۶-۲۵۸.
۵. مجلسی، محمدباقر بن محمدتقی، مسترحمی، هدایت الله، غفاری، علی اکبر، بهبودی، محمدباقر، مصباح یزدی، محمد تقی، محمودی، محمدباقر، خراسان، محمدمهدی، و دیگران. ۱۴۰۳. بحار الأنوار. ۱۱۱ ج. بیروت - لبنان: دار إحياء التراث العربی، ج ۹۹، ص ۲۶۷.
۶. با اندکی تغییر: عَلِيُّ بْنُ إِبْرَاهِيمَ بْنِ هَاشِمٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ أَبِي هَاشِمٍ الْجَعْفَرِيِّ دَاوُدَ بْنِ الْقَاسِمِ قَالَ سَمِعْتُ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ بْنِ مُوسَى الرَّضَا صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ يَقُولُ: «إِنَّ بَيْنَ جَبَلِي طُوسَ قَبْضَةَ قَبْضَتٍ مِنَ الْجَنَّةِ مَنْ دَخَلَهَا كَانَ آمِنًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ النَّارِ؛ طوسي، محمد بن حسن، خراسان، حسن، خراسان، حسن، آخوندی، محمد، و آخوندی، علی. ۱۳۶۵. تهذيب الأحكام في شرح المقنعة للشيخ مفيد رضوان الله عليه. ۱۰ ج. تهران ایران: دار الكتب الإسلامية، ج ۶، ص ۱۰۹.
۷. این تعبیر مضمون روایت است: عَنْ الصَّادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ: أَنَّ زِيَارَتَهَا تَعْدِلُ الْجَنَّةَ؛ مجلسی، محمدباقر بن محمدتقی، مسترحمی، هدایت الله، غفاری، علی اکبر، بهبودی، محمدباقر، مصباح یزدی، محمد تقی، محمودی، محمدباقر، خراسان، محمدمهدی، و دیگران. ۱۴۰۳. بحار الأنوار. ۱۱۱ ج. بیروت - لبنان: دار إحياء التراث العربی، ج ۹۹، ص ۲۶۷.
۸. مجلسی، محمدباقر بن محمدتقی، مسترحمی، هدایت الله، غفاری، علی اکبر، بهبودی، محمدباقر، مصباح یزدی، محمد تقی، محمودی، محمدباقر، خراسان، محمدمهدی، و دیگران. ۱۴۰۳. بحار الأنوار. ۱۱۱ ج. بیروت - لبنان: دار إحياء التراث العربی، ج ۹۹، ص ۲۵۶-۲۵۸.

۹. سوره آل عمران، آیه ۱۸۵.

۱۰. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ مَاجِيلَوِيهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ إِبْرَاهِيمَ بْنِ هَاشِمٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ عَبْدِ السَّلَامِ بْنِ صَالِحِ الْهَرَوِيِّ قَالَ سَمِعْتُ الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ يَقُولُ: إِنِّي سَأَقْتُلُ بِالسَّمِّ مَظْلُومًا وَأُقْبِرُ إِلَى جَنْبِ هَارُونَ وَ يَجْعَلُ اللَّهُ تُرْبَتِي مُخْتَلَفَ شِيعَتِي وَ أَهْلِ مَحَبَّتِي فَمَنْ زَارَنِي فِي غُرْبَتِي وَجَبَتْ لَهُ زِيَارَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَ الَّذِي أَكْرَمَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ بِالنُّبُوَّةِ وَ اصْطَفَاهُ عَلَيَّ جَمِيعِ الْخَلِيقَةِ لَا يُصَلِّي أَحَدٌ مِنْكُمْ عِنْدَ قَبْرِي رَكَعَتَيْنِ إِلَّا اسْتَحَقَّ الْمَغْفِرَةَ مِنْ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ يَوْمَ يَلْقَاهُ وَ الَّذِي أَكْرَمَنَا بَعْدَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ بِالْإِمَامَةِ وَ حَصَّنَا بِالْوَصِيَّةِ إِنَّ زُورَ قَبْرِي لِأَكْرَمِ الْوُفُودِ عَلَيَّ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَ مَا مِنْ مُؤْمِنٍ يَزُورُنِي فَيُصِيبُ وَجْهَهُ فَطَرَةً مِنَ الْمَاءِ إِلَّا حَرَّمَ اللَّهُ تَعَالَى جَسَدَهُ عَلَيَّ النَّارَ؛ ابن بابويه، محمد بن علي، و لاجوردی، مهدی. بدون تاریخ. عیون أخبار الرضا علیه السلام. ج ۲. تهران - ایران: جهان، ج ۲، صص ۲۲۶-۲۲۷.

۱۱. دیوان امام، موسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی، ص ۲۲۷-۲۲۹.

Hepatitis B .۱۲